

Дамян Дамянов

След един празник

Нали съм стар, безпомощен и слаб,
гладник-певец край царската ви делва,
запушвате устата ми със хляб,
с лъжи и лицемерства припечелван.
Нали ви трябвал с гладния талант
да веселя бездарността ви сита,
наемате ме – беден музикант –
на празник да ви свирия по софрите.
Аз ще клеча на пира ви щастлив,
платили сте си – ще ви забавлявам...
Но в песните ми мъка ще боли
и цирей-гняв в шегите ще узрява.
Дордето побеснея някой ден,
додето, пръснал тясната ми кожа,
гневът избухне – зъл, освирепен –
и ви опръска целите, велможи.
Макар и стар, безпомощен и луд,
ще извъртя коронния си номер
така, че кроткия ви дворецов шут
дори и внуците ви да запомнят.

7. VII. 1986 г.

КРАЙ

© 1986 Дамян Дамянов

Източник: Словото
Набиране: Вася Константинова

Публикация

Дамян П. Дамянов, Обади се, Любов!, Сиринга, С. 1995; ISBN 954-8100-03-7

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8566>]